

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/421/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

133/2017. (VII. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. december 5-én előterjesztett **panaszát** a Sz.-i Rendőrkapitányságra vonatkozó részében a 2017. július 6-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, mert a vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg;

a panasz O.-i Rendőrkapitányságra vonatkozó része tekintetében

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, mert a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2016. november 27-én magánlakásban foganatosított rendőri intézkedések (biztonsági intézkedés, lefoglalás), kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) alkalmazása, valamint a rendőri hangnem és bánásmód miatt 2016. december 5-én, a Testület panaszirodáján személyesen terjesztette elő panaszát.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

A panaszbeadvány és annak kiegészítései alapján az alábbi tényállás állapítható meg.

1) a) A panaszos előzményként előadta, hogy 2016. november 20-án az orvosi ügyeletre kellett mennie migrénes fejfájás és hányás miatt. Akkor az orvos gyógyszereket (Xanax-ot és Betaloc Zoc vérnyomáscsökkentőt) írt fel neki. Másnap a háziorvosa jóváhagyta az ügyeletes orvos által megállapított diagnózist: kimerültség és hőmérséklet-ingadozás okozza a tüneteket, és ugyanazon gyógyszereket felírta.

b) 2016. november 27-én a panaszos édesapja lakásában (ami egyben a panaszos tartózkodási helye jelenleg) rosszul lett. Fájt a feje és szédült, ezért kihívta az ügyeletes orvost 21 óra körül.

Az orvos helyett azonban a mentőszolgálat három munkatársa érkezett ki, akik az első pillanattól igen erőszakosan viselkedtek. Dörömböltek az ajtón, és amikor a panaszos 84 éves édesapja ajtót nyitott, vele is már emelt hangon beszéltek. (Utólag kiderült, hogy nem találták a lakást, és már legalább két házba becsengettek.)

A panaszos az ágyon feküdt, amikor a mentősök bementek a szobájába. Emelt hangon felszólították, menjen ki velük a mentőautóba, mert kórházba viszik. A panaszos megkérdezte, hogy milyen alapon akarják beszállítani, hiszen semmiféle vizsgálatot nem végeztek el nála. (Egyébként táská, orvosi eszköz nélkül mentek be hozzá.) A mentősök még emeltebb hangon felszólították, a panaszos pedig újra tiltakozott az eljárás ellen. Végül az egyik mentős azt mondta, hogy a mentőautóban fogják megvizsgálni. A panaszoson blúz és farmernadrág volt, mezítlábra húzta fel a bakancsát. Amikor beszállt a mentőautóba, azonnal leteperték és a hordágyra szíjazták. Közben folyamatosan kiabáltak vele és közölték, hogy kihívták a rendőrséget. A panaszos kiabálni kezdett, hogy ahhoz nincs joguk és tiltakozott.

2) a) Időközben három rendőr (két férfi és egy nő) érkezett szolgálati gépkocsival a lakáshoz. Az egyenruhás rendőrök az azonosításra vonatkozó kötelezettségük teljesítése nélkül léptek fel (azaz nem köszöntek, nem közölték nevüket, szolgálati helyüket és beosztásukat). Az egyik rendőr a panaszosra „vetette magát” és – előzetes figyelmeztetés, illetve az indok közlése nélkül – kezeit előre helyzetben megbilincselte. A legszorosabbra húzta a bilincset, és három ujját beakasztva, megfeszítve tartotta a panaszos kezeit, szinte végig, a kórházig. A panaszos ezt erődemonstrációként élte meg. A panaszos azt feltételezi, azt gondolták a rendőrök, hogy nem épelméjű, ezért kérdéseket tett fel nekik (pl. hogy a rendőrök tudják-e, mi Szabó István Oscar-díjas filmjének címe, mi Ecuador fővárosa), és azokat maga meg is válaszolta egyből. A rendőr ekkor érezte, hogy a panaszos elméjével nincs gond, és kivette ujjait a bilincs alól, sőt valamennyire meglazította. Addigra azonban rettenetesen feldagadt mindkét csuklója, és tele lett véraláfutással.

A bilincset végül a kórházban vették le a kezéről (ez kb. 25 km távolságot és 25-30 perc menetidőt jelentett). Ott vért vettek tőle, vérnyomását megmérték, majd az ügyeletes orvos beszélgetni kezdett vele. Akkor derült ki, azt gondolták, hogy öngyilkos akar lenni. A panaszos kijelentette, hogy soha nem akart öngyilkos lenni, illetve minél előbb haza szeretne menni. Az orvos néhány mondat után úgy gondolta, mivel az eredményei normálisak, semmi sem támasztja alá az öngyilkosság szándékát, illetve azt sem indokolja semmi, hogy bent tartsák a panaszost. Ezt követően a vizsgálatot végző orvos beszélt a főorvossal (vagy osztályos orvossal), aki szintén megnézte az eredményeket, és ő sem látott okot arra, hogy akár csak megfigyelésre is bent tartsa a panaszost. Mint egy 30 perces várakozás után, amit előre jelzett is, jött egy mentő és több beteggel együtt hazavitte a panaszost. A

mentőautóban a mentős egy nagypárnát adott neki, hogy abba burkolózzon be a hideg ellen. Ekkor megmutatta az orvosnak a csuklóját, aki ugyan elszörnyülködött a sérülésen, de azt mondta: mivel nem emiatt szállították be, ő ezzel nem foglalkozhat. A panaszos három nappal később orvoshoz ment, és látleletet vetetett.

A panaszos a vele szemben a beszállítás során intézkedő rendőrök bánásmódját is sérelmezi: a „fél utca összecsődült, olyan hangosak voltak”. A kórházban, az orvosi vizsgálat során továbbá a rendőr nő sértő megjegyzést tett a panaszosnak („Akkor biztosan mi vagyunk a hülyék.”)

b) Amikor a panaszos hazaért, a lakásban talált két rendőrt, akik a szobájában „helyszíneltek”. Az édesapja elmondta, hogy akkor már másfél órája ott voltak, és az utcától kezdve mindent átvizsgáltak. A rendőrök elmondták, hogy még legalább két órán keresztül fognak intézkedni.

Ezen rendőrök magatartásával kapcsolatban is sérelmezte a panaszos, hogy nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek. A gyógyszereit kiborították, és egyenként számolták meg. Az asztma elleni gyógyszerét is lefoglalták, holott a panaszos közölte, hogy azt naponta kell beszednie. Amikor a panaszos rákérdezett az intézkedés okára, miért foglalják le a házi orvos által néhány napja felírt vérnyomáscsökkentőt, a rendőrök felszólították: ha nem tanúsít együttműködést, távozzon a lakásból. Ekkor a panaszos felvette a kabátját, és elsétált az utca végéig. Amikor visszament a lakásba, odaadta a rendőröknek a kórházi zárójelentést, ami után jelentősen lerövidítették a helyszínelést, és 15 perccel később befejezték. A panaszos másolatot kért a jegyzőkönyvből, de a rendőrök azt válaszolták, hogy nincs náluk fénymásoló. A panaszos szerette volna elolvasni legalább a jegyzőkönyvet, de a rendőrök azt sem engedték. A panaszos testvére (H. Z.-né) volt a hatósági tanú, vele írták alá az iratot.

A panaszosnak azt mondták a rendőrök, hogy be fogják hívni egy beszélgetésre, ami azonban a panasztétel napjáig nem történt meg. A testvérét 2016. december 1-jén behívták a rendőrségre, ahol kérdéseket tettek fel. Neki azt mondták, a panaszost már próbálták telefonon elérni.

A panaszost nagyon megviselték a vele történetek, képtelen volt kimozdulni a lakásból. Mivel kisvárosban él, úgy érezte, mindenki róla fog beszélni, és édesapját is negatív megítélésnek teszi ki.

3) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátott több orvosi dokumentumot.

a) A központi orvosi ügyelet által 2016. november 20. napján kiállított ambuláns lapja szerint a panaszos fejfájás miatt fordult az ügyeletes orvoshoz. Az állandó gyógyszereit külföldön hagyta, és Xanax felírását kérte. Magas vérnyomást diagnosztizáltak, és a házi orvoshoz fordulást tanácsolták.

b) A Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztály 2016. november 27-én kiállított ambuláns lapja azt tartalmazza, hogy 20 óra 44 perctől vizsgálták meg a panaszost. Szédülékenységet diagnosztizáltak. Az Anamnézis szerint a mentőszolgálat szállította az ambulanciára, sürgősséggel, beutaló nélkül gyógyszer intoxikáció miatt. A panaszos, elmondása szerint, kihívta az ügyeleteset, ami mentőt hívott, mivel nem akart kórházba menni és hadonászott, végül kihívták a rendőrséget és megbilincseltek. Külsérelmi nyom nem látható. Elmondása szerint aznap 40 szem Xanax-ot vett be, mert pihenni akart. Öngyilkossági szándéka nem volt, és a vizsgálat időpontjában sincs. Délelőtt ivott egy pohár fehérbort. Mellkasi, hasi panasza nincs. A csuklóját fájlalja, de külsérelmi nyom nincs.

A véleményi rovatban az szerepel, hogy a panaszos elmondja, családi okok miatt feszült volt, ezért két nap alatt összesen 40 Xanax tablettát vett be, illetve aznap főzés közben egy dl bort fogyasztott.

Szédülés miatt hívott ügyeletet, de gyógyszerbevitel miatt a mentőszolgálat az ambulanciára szállította. Öngyilkossági szándéka nem volt, kísérlete korábban soha nem volt. Xanax-on kívül más gyógyszert vett be. A panaszos éber, mozgása orientált, nyugodt, együttműködő. Kérte otthonába bocsátását, mert másnap konferencián vesz részt. Akut pszichiátriai teendőt igénylő állapot, akut intoxikáció tünetei nem állnak fenn, ezért elfogadták a kérését, és stabil állapotban otthonába bocsátják, betegszállítóval. Gyógyszereiből csak az előírt adagot szabad beszedni, azt módosítani csak orvosi javaslatra lehet.

c) A Szakorvosi Egészségügyi Szolgáltató Kft. 2016. december 1-jén kiállított röntgen lelete szerint a panaszos csuklójáról készítették felvételt. Egyértelmű friss csontsérülés nem látható. A jobb radius distalis vége enyhén volar felé hajlik. Az elváltozás esetleg régi trauma maradványtünete lehet. Szabályos csontszerkezet.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a Sz.-i Rendőrkapitányság, valamint az O.-i Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök intézkedtek.

A.

A Sz.-i Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó rendőrök intézkedtek a panaszos kórházba szállítása során: egy r. zászlós balesethelyszínélő és egy r. főtorzsőrmester körzeti megbízott.

1) A Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjának (a továbbiakban: TIK) 2016. november 27. napján készült hivatalos feljegyzése szerint az Országos Mentőszolgálat diszpécser aznap 19 óra 42 perckor a 107-es segélyhívó számon bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint Sz., A. utca 30. szám alatt egy begyógyszerezett személy nem hajlandó magát alávetni az orvosi ellátásnak. Járórt küldtek. A panaszos 55 szem Xanax-ot vett be, amire alkoholt fogyasztott. Öngyilkossági kijelentése nem volt, pszichiátriai kezelés alatt nem áll. Karhatalmi segítséggel testi kényszer, bilincs alkalmazásával a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították. Az elsődleges orvosi vélemény alapján életre káros mennyiségű a gyógyszer. Forrónyommal egyeztettek, a helyszínt biztosították, a szemlét lefolytatták.

A kivonulás időpontja 19 óra 47 perc, az érkezése 19 óra 53 perc. A befejezés időpontja 21 óra 13 perc. Az intézkedés módja: adatgyűjtés, biztosítási intézkedés, helyszínbiztosítás, helyszíni szemle.

2) A rendőrség továbbította a Testület részére a rendőrségi rádióforgalmazás hanganyagát.

Az első (40 másodperc terjedelmű) hangfelvételen az hallható, hogy a rendőrkapitányságra telefonálnak: lenne-e helyszínélő menetre készen, mert a mentősök kérnek segítséget. „Van egy begyógyszerezett nő, aki nem nagyon akar velük menni.” A mentősök sem tudják megmondani, hogy volt-e öngyilkossági szándéka. A rendőrkapitányság ügyeletes közli, hogy két perc múlva tudja küldeni a rendőröket.

A második, 1 perc 40 másodperc terjedelmű felvételen ugyanaz a személy telefonál a rendőrkapitányságra, és megkérdezi, hogy a forrónyomosokkal tudna-e beszélni: akarnak-e valamit tenni az ügyben. A panaszos bevett 55 szem Xanax gyógyszert és ivott rá alkoholt. A testvére azt mondja, hogy a panaszosnak nem volt öngyilkossági kijelentése, de a mentős azt mondja, életre ártalmas ez a mennyiség, A panaszost egyébként elvitték a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára, sőt egy rendőr is elkísérte, testi kényszert és bilincset is kellett alkalmazni.

A harmadik (2 perc terjedelmű) hangfelvétel azt tartalmazza, hogy a helyszínen intézkedő r. főtörzsőrmester hívja az ügyeletet, és kérdezi, hogy sikerült-e a forrónyomosokkal egyeztetni. Az ügyeletes tiszt megkérdezi tőle, hogy a panaszos pszichiátriai kezelt-e. A r. főtörzsőrmester elmondja, hogy megkérdezték a helyszínen, hogy felvannak-e írva orvos által a gyógyszerek, de nem tudják megmondani. A panaszosnak pesti címe van, a helyszínen az édesapja lakik. A rendőr elmondja azt is, hogy a panaszos délután „vodkazott egy kicsit”. A panaszos priorálása is megtörténik.

3) A Sz.-i Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Osztály r. zászlósának a helyszínrre érkezésről szóló jelentése az alábbi információkat tartalmazza.

2016. november 27-én 19 óra 53 perckor a r. zászlós a szolgálata teljesítése során az ügyeletes vezető utasítására megjelent a panaszos házában, mert az Országos Mentőszolgálat diszpécserre bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, hogy egy begyógyszerezett személy nem hajlandó magát alávetni az orvosi ellátásnak.

A helyszínen igazoltatták a panaszost, aki elmondta, hogy több gyógyszert vett be, amit az orvos írt fel neki, azért, hogy aludni tudjon. A helyszínen adatgyűjtést végeztek a rendőrök, annak során meghallgatták a panaszos édesapját, aki elmondta, hogy a lánya gyógyszert vett be, az üres dobozokat a szemetesbe dobta, illetőleg alkoholt is szokott fogyasztani.

A szobai szemetesben a r. főtörzsőrmester üres gyógyszeres levelet talált, amiből 55 szem Xanax hiányzott. A panaszos lehelete alkoholszagú volt. Öngyilkossági kísérlete nem volt, pszichiátriai kezelés alatt nem áll.

A panaszos elsődleges orvosi ellátása során a mentőápoló megállapította, hogy az elfogyasztott mennyiségű gyógyszer életre káros mennyiségű, ezért egészségügyi intézménybe történő szállítása elkerülhetetlen.

A panaszos nem volt hajlandó orvosi ellátásra jelentkezni, nem akart elmenni önszántából a mentővel a kórházba, ki akart szállni a mentőkocsiból, agresszív, indulatos, ellenálló magatartást tanúsított. Vele szemben 20 óra 10 perctől testi kényszert és előre helyzetben bilincset alkalmaztak, karhatalmi kísérettel a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályra szállították a mentőautóval és a r. zászlós kíséretében. A kórházban a rendőr 20 óra 40 perckor levette a bilincset a panaszos kezéről, mivel addigra megnyugodott, illetve átadta őt az O.-i Rendőrkapitányság r. őrmester járőrének.

A helyszínt a r. főtörzsőrmester biztosította, és 21 óra 25 perckor egy r. főhadnagy nőtől és egy r. főhadnagyból álló forrónyomos csoportnak átadta eredeti állapotban.

4) A biztonsági intézkedés végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés eseményleírás rovata helyszínrre érkezésről szóló jelentéssel [Állásfoglalás II. A. rész 3) pont] egyező tartalmú, ezért annak ismételt ismertetésétől a Testület eltekintett.

A jelentés szerint 2016. november 27-én 20 óra 10 perckor a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatást, a 37. § b) pontja alapján (önmagát vagy más személyt veszélyeztető állapotban levő személy érdekében) biztonsági intézkedést, a 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálást foganatosítottak. 20 óra 10 perctől 20 óra 40 percig az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert, az Rtv. 48. §-ának c) pontja alapján (szökés megakadályozása érdekében) bilincset alkalmaztak, utóbbit a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. §-ának (4) bekezdés b) pontja alapján, a kezek előre bilincselésével alkalmazták. A rendőri intézkedés során sérülés és anyagi kár nem keletkezett, a panaszos az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése alapján hozzátartozója / képviselője kiértesítését nem kérte, az értesítendő személy (a panaszos édesapja) az intézkedésnél jelen volt.

A biztonsági intézkedés oka 2016. november 27-én 20 óra 40 perckor megszűnt, akkor a panaszost sérülés- és panaszmentesen átadták a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályának.

5) A biztonsági intézkedés végrehajtásáról kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, a biztonsági intézkedés és a panaszos személyének átvizsgálása jogszerű, szakszerű, a testi kényszer és a bilincs alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

6) A Sz.-i Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának r. őrnagy alosztályvezetője jelentést készített a kényszerítő eszköz kivizsgálásáról.

A jelentés szerint az Rtv. 47. §-a alapján alkalmazott testi kényszer, valamint az azt követően az Rtv. 48. §-ának c) pontja szerint alkalmazott bilincselés jogszerű és szakszerű volt. A kényszerítő eszközök alkalmazása – figyelemmel a bejelentésben említett viselkedésre és a zavart állapotra – indokolt volt.

A panaszos rendőri intézkedés alapjául szolgáló bejelentésben említett viselkedésére és pszichiátriai állapotára utaló információ ismeretében megkezdett intézkedés során fokozott óvatossággal kellett eljárni. Az intézkedést foganatosító r. zászlós a helyszínrre érkezve tapasztalta, hogy a panaszos a rendőri intézkedés során zavartan viselkedett, annak ellenállt és ki akarta vonni magát az alól. Figyelembe véve, hogy az intézkedés alá vont személy nagyobb mennyiségű gyógyszer fogyasztott el, ami szükségessé tette az azonnali orvosi ellátását, amit megtagadott, az intézkedés alá vont ön- és közveszélyes állapota, valamint a rendőri intézkedés során tanúsított magatartása megalapozta a testi kényszer, valamint a bilincselés alkalmazását, amely időarányos volt.

A kényszerítő eszközök alkalmazását követően a panaszost a mentőszolgálat részére átadták és az O.-i Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították további ellátás céljából.

7) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya fényképeket készített a helyszíni szemle során, amiket a rendőrség továbbított a Testület részére. A felvételeken a panaszos édesapja lakóháza, annak bejárati ajtaja, az előszoba egy része és egy szemetes kuka látható, valamint üres gyógyszeres levelek és gyógyszeres dobozok, női pipere holmik.

8) A rendőrség továbbította a Testület részére a Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi osztálya által a helyszíni szemléről készített jegyzőkönyvet, amin a panaszos testvére szemlével érintettként van feltüntetve.

A dokumentum szerint 2016. november 27-én 19 óra 42 perckor az Országos Mentőszolgálat diszpécsera a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére bejelentette, hogy a panaszos édesapja telefonon értesítette őket. A kiérkezések azt tapasztalták, hogy a panaszos 55 szem Xanax-ot vett be, amire feltehetően alkoholt fogyasztott és nem hajlandó magát alávetni az orvosi ellátásnak. A szemlebizottság vezetője a r. főhadnagy volt, aki egy r. hadnagy technikussal jelent meg.

A helyszínt a Sz.-i Rendőrkapitányság r. főtörzsrőstmestere biztosította, aki az eljárás vezetőjének a helyszínt 21 óra 25 perckor átadta. A helyszínen változtatás történt: az eredetileg a konyhában levő kuka kikerült a folyosóra, illetve a benne levő üres gyógyszeres levelek abból kikerültek az előszobaszekrényre. A szemetest a panaszos édesapja vitte ki a mentősök kérésére a folyosóra, amiből kivették az üres Xanax-os leveleket. A panaszosról a családtagok sok személyes információval nem rendelkeznek, munkájáról nem tudnak, tudomásuk szerint öngyilkossági szándéka nem volt még, pszichiátriai kezelés alatt nem állt. A panaszost az Országos Mentőszolgálat munkatársai a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították. A bizottság 21 óra 30 perckor a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CLX. törvény 56. §-ának (1) bekezdésének megfelelően, a kriminalisztika ajánlásainak betartásával a helyszíni szemlét megkezdte. A panaszos testvére, illetve édesapja nem rendelkeznek információval a panaszos személyes okmányaival, napi életvitel, munkahelyével kapcsolatban. A testvére rossz viszonyban van vele, nincsenek beszélő viszonyban.

A jegyzőkönyv részletesen tartalmazza az ingatlan és annak környezete adatait, körülményeit, aminek ismertetésétől a Testület eltekint.

A jegyzőkönyv ugyanakkor tartalmazza azt is, hogy az előszoba szekrény tükör előtti rakodó felületén 4 darab egész (10 szemes) és 1 rész (6 szemes) Xanax-os üres gyógyszeres levelet találtak. Az előszoba szekrény előtti barna színű műanyag kukában (ami korábban a konyhában volt), üres Xanax-os doboz, ami konyhai hulladékkal szennyezett. A szemlét a panaszos által használt szobájában is lefolytatták: ott rendetlenség volt, a kihúzott állapotban levő kanapén ágyneműk, plédek voltak, az ágy közepén, egy fehér lepedő alatt pedig Xanax-os gyógyszeres levelet találtak, amiből 6 szem hiányzott. A bűnügyi technikus ezt is eredetben rögzítette. Az ágy egyik sarkában található asztali lámpa mellett találtak egy teli Montelukast Sandoz feliratú gyógyszeres levelet, amiben 14 szem volt (sértetlen). Emellett volt egy Montelukast Teva 10 mg filmtabletta feliratú gyógyszeres levél, ami 7 szemes, és abból 2 hiányzott. A szobában levő asztalon 2 Xanax-os levelet találtak: 1 darab 10 szemes levelet, amiből hiányzott 5, illetve szintén egy 10 szemes levelet, amiből 6 szem hiányzott. Továbbá 2 darab Betaloc feliratú, 50 mg retard tablettás gyógyszeres doboz is találtak (az egyik dobozban 27 egész és 1 darab fél szem gyógyszer, másik dobozban pedig 13 egész és 5 darab fél szem található). A bűnügyi technikus valamennyi gyógyszert, gyógyszeres levelet és dobozot eredetben rögzítette, illetve fényképfelvételeket is készítettek. A szoba többi használati tárgyain (fotelek, polcok) is rendetlenség volt. A lakás többi részét kizárólagosan a panaszos édesapja használja, azokat a helyiségeket nem érintette a szemle.

A szemle ideje alatt, 23 óra 44 perckor megérkezett a lakásba a panaszos, aki megmutatta a kórházban kapott ambuláns lapot. Arról a bűnügyi technikus fényképfelvételeket készített. A panaszos 0 óra 11 perckor eltávozott a lakásból, „levegőre vágyik”. A panaszos 2016. november 28-án 0 óra 23 perckor visszaérkezett a lakásba. A szemlebizottság 0 óra 28 perckor befejezte a szemlét.

9) a) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztályának bűnjeljegyzéke szerint a panaszos öngyilkossági kísérlete ügyében közigazgatási hatósági eljárást tartottak. Annak során helyszíni szemlét folytattak le, és a következő bűnjeleket találták, amit lefoglaltak.

5 darab Xanax feliratú gyógyszeres levél (4 darab 10 szemes és 1 darab 6 szemes levél üresen), 1 darab Xanax feliratú gyógyszeres levél (10 szemes, 6 szem hiányzik), 1 darab Montelukast Teva feliratú gyógyszeres levél (7 szemes, 2 szem hiányzik) 2 darab Xanax feliratú gyógyszeres levél (2 darab 10 szemes, 5 és 6 szem hiányzik), 2 doboz Betaloc Zov feliratú gyógyszeres doboz (27 és fél darab, illetve 13 egész és 5 fél darab gyógyszer).

b) 2016. december 22. napján a Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztálya a lefoglalás megszüntetéséről és a felsorolt tárgyakra a panaszos testvére részére történő kiadásáról rendelkezett, mivel a lefoglalás oka megszűnt.

10) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök jelentést készítettek a panaszolt rendőri intézkedés részleteiről.

a) A panaszossal szemben először intézkedő r. zászlós jelentése az alábbi információt tartalmazza.

Az Országos Mentőszolgálat diszpécser 2016. november 27-én 19 óra 42 perckor tette a bejelentést a TIK ügyeletre, ami alapján a r. zászlós és a r. főtörzsőrmester 19 óra 53 perckor értek a helyszínre, az intézkedő járőr a r. főtörzsőrmester volt. A rendőrök az eligazító lap alapján ketten voltak kiírva, illetve azért is jelentek meg ketten a helyszínen, mert a bejelentés alapján nem lehetett tudni, hogy később az intézkedés alá vont személy mennyire agresszív, illetve ha karhatalmi segítség kell a szállításhoz, akkor oda egy fő megy, a helyszínt pedig a másik rendőr biztosítja a forrónyomos csoport kiérkezéséig.

A rendőrök a helyszínre kiérkezve közölték nevüket, rendfokozatukat, jelvéyszámukat, illetve azt is, hogy azért vannak ott, hogy segítsenek az orvosi ellátásra szoruló beteg szállításában, illetve az okot adó körülmények felderítésében és tisztázásában.

A helyszínre szolgálati gépkocsival érkeztek, az úttest szélén álltak meg, a mentőautótól kb. 4 méterre. Onnan mentek az ingatlan kapujához, ami előtt, a bejárón állt a mentőautó. Abban egy láthatóan ideges hölgy (a panaszos) volt, aki kiabált, a mentőápoló próbálta őt visszatartani. A mentőautó mellett állt a panaszos testvére és édesapjuk. A r. főtörzsőrmester a bemutatkozás után tőlük érdeklődött az előzményekről, míg a r. zászlós a mentő oldalsó ajtajához ment, ahol külön is bemutatkozott a panaszosnak, akinek figyelmét ezzel is elterelte. A panaszosnak elmondta, hogy ki ő és miért van ott. A r. zászlós lassan beszélt, hogy ezalatt a másik rendőr megtudja az előzményeket.

A begyűjtött információk alapján azt lehetett megállapítani, hogy a panaszos kb. 55 szem nyugtató hatású Xanax-ot szedhetett be, illetve lehetetlen érezhető volt, hogy alkoholt is fogyasztott. Ez a mennyiségű gyógyszer külön is, de alkohollal együtt feltétlenül jelentősen káros az emberi szervezetre, ezért kétséget kizáróan, azonnali orvosi vizsgálatra volt szüksége a panaszosnak, amit ő nem akart, és a r. zászlós többszöri kérése ellenére sem volt hajlandó a mentőautóban található ágyra lefeküdni. Félre akarta lökni és folyamatosan taszigálta az őt megvizsgálni kívánó mentőápolót, illetve ki akart szállni a mentőautóból. Ez indokolta a bilincs használatot. Célja pedig az volt, hogy a mentőápoló megfelelően tudja vizsgálni a panaszost, illetve, hogy biztonságban kórházba lehessen szállítani, ahol orvos megvizsgálja és esetlegesen ellátja.

A kényszerítő eszközök alkalmazása előtt történt figyelmeztetés: a r. zászlós többször is felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy agresszív-indulatos viselkedését hagyja abba, mert ha úgy folytatja, testi kényszert, illetve bilincset kell, hogy alkalmazzon vele szemben.

Bilincset az indulástól, 20 óra 10 perctől a kórházba történő beszállításig, 20 óra 40 percig alkalmazott a rendőr, amit a már ott tartózkodó, az O.-i Rendőrkapitányság szolgálatban levő rendőrei jelenlétében vett le a panaszosról. A panaszos agresszív viselkedése a szállítás során alább hagyott. Egy alkalommal panaszolta, hogy szorítja a bilincs, akkor a r. zászlós lazított azon (ez Nagyszénás területén, kb. félúton volt). Azért lett szorosabb a bilincs, mert a panaszos folyamatosan hadonászott kezeivel.

Először testi kényszert alkalmazott a r. zászlós: a panaszos két vállát megfogta két kézzel, és finoman hátrátolta úgy, hogy lábai megakadtak a betegágyban, ezáltal hátradőlt, így feküdt fel az ágyra. Ekkor a mentőápoló az ágyhoz rendszeresített biztonsági övekkel rögzítette a felsőtestét, majd pedig az addig rugdosó lábait is. Ezután egyesével megfogta a rendőr alkarját fogó panaszos csuklóit, azokat enyhén félrehúzta, hogy rá tudja tenni a r. zászlós a bilincset. A bilincselés előre helyzetben történt, a biztonsági övekkel rögzített test előtt. Azért olyan módon, mert egyrészt a panaszos testi adottsága (viszonylag idősebb és gyenge fizikumú) azt indokolt, másrészt az általa beszedett gyógyszerek nem tudni, hogy milyen módon hatnak (esetleges hányás, újraélesztés) azok ellátását ne befolyásolják.

A szállítás során, mivel a kezek elöl szabadon voltak, azokat egyszerre tudta mozgatni, a bilincset középen a patentnél a rendőr a kezével folyamatosan fogta, megakadályozva azt, hogy a panaszos magában, az őt ellátó ápolóban vagy a járműben kárt okozzon. A panaszos folyamatosan hadonászott a kezeivel, ezért a rendőr 3-4 percenként ellenőrizte az egyik ujjával a bilincs szorosságát, illetve egy esetben lazított is rajta, amikor indokoltnak látta.

A r. zászlós a panaszossal nem beszélt sem lekezelően, sem csúnyán, illetve indokolatlanul aránytalan bánásmódot nem alkalmazott vele szemben. A rendőri intézkedés kíméletes volt vele szemben, sérülést nem szenvedett.

A r. zászlós s panaszos családja tekintetében nem tudott nyilatkozni, mivel velük szemben a r. főtörzsőrmester intézkedett. A r. zászlós az utcán más személyt nem látott, csak a családtagokat, akik az elindulásig jelen voltak. Ők látták a testi kényszert és a bilincs alkalmazásának kezdetét is.

A r. zászlós a kórházba érve az O.-i Rendőrkapitányság r. őrmesterének adta át a panaszost, és amíg a mentőautóból a betegpultig kísérték, addig elmondta neki az előzményeket. A betegpultnál, mivel jelen volt két rendőr, illetve a kórház egyik beteghordozója, illetve az adminisztrátor, a rendőrök nem látták indokoltnak tovább a bilincs használatot, ezért a r. zászlós azt levette. Ott adta át a másik két rendőrnek a további intézkedést.

b) A panaszossal szemben először intézkedő r. főtörzsőrmester jelentése is azt tartalmazza, hogy kiérkezésükkor a mentőautó már a társasház kapubeállóján állt. A kapuban egy férfi és egy nő állt, hozzájuk lépett, bemutatkozott (név, rendfokozat, jelvéyszám), és érdeklődött, hogy a mentőben levő beteg az ő hozzátartozójuk-e, illetve az eseménnyel kapcsolatban gyűjtött információt. A r. zászlós kollegája eközben a mentőautóhoz ment, hogy megnézze, mit tud segíteni a mentősöknek.

A r. főtörzsőrmester is úgy nyilatkozott: azért mentek ketten, mert a bejelentés alapján ellenállásra lehetett számítani, illetve, ha nem hajlandó a panaszos magát alávetni az orvosi ellátásnak, akkor karhatalmi segítséggel kell kórházba szállítani egyiküknek, míg másikuk a helyszínt marad biztosítani.

Amíg a r. főtörzsőrmester a hozzátartozókat kérdezte, hallotta, hogy a mentőben levő panaszos kiabál a mentőssel és a r. zászlóssal, hogy nem akar elmenni a kórházba, mert teljesen jól érzi magát. A kapott információk alapján megállapították, hogy az ellátásra szoruló panaszos bevett 55 darab

nyugtató, ami már magában is veszélyes mennyiség a mentőápoló véleménye szerint. Ezt követően a r. főtörzsőrmester is a mentő oldalsó ajtajához lépett, hogy próbálja a panaszossal beszélni, hogy jobb belátásra tudja téríteni. Ekkor neki is bemutatkozott (név, rendfokozat, jelvéyszám).

Az oldalajtó félig nyitott állapotban volt, a r. főtörzsőrmester az oldalsó fellépőn állt. próbálta a panaszost megnyugtani, hogy elkerüljék az esetleges kényszerítő eszköz alkalmazást, és végig nyugodt hangnemben beszélt vele. A panaszos az egyik mentőst félre akarta tolni, hogy ki tudjon szállni a mentőautóból. Ezt a r. főtörzsőrmester ezt megakadályozta oly módon, hogy a fellépőről feljebb lépett az „utastérbe”, és elállta az útját. A panaszos ekkor hátra lépett, de továbbra is azt hangoztatta, hogy nem fog elmenni a mentővel. A r. főtörzsőrmester felhívta a figyelmét, hogy a bevett gyógyszerek veszélyesek lehetnek az egészségére és mindenképpen el kell, hogy menjen a mentővel, ha kell, akkor kényszerítő eszközt is alkalmaznak majd vele szemben. Erre sem nyugodott meg, továbbra is megpróbált kiszállni a mentőből, a kezeivel hadonászott, nem ütött. A rendőrök felszólították, hogy amennyiben nem veti alá magát az orvosi ellátásnak, biztonsági intézkedés keretén belül kényszerítő eszközt alkalmaznak vele szemben. Ezt követően a r. főtörzsőrmester a társával a mentőben levő ágyra ültették a panaszost oly módon, hogy az irányába léptek, és mondták neki, hogy üljön le. A panaszos azonban a kezeivel és a lábával hadonászni kezdett.

20 óra 10 perckor a r. zászlós a panaszos kezeit előre helyzetbe bilincselte, hogy ne tudjon sem magában, sem bennük kárt okozni, eközben a r. főtörzsőrmester a lábait fogta meg. A bilincs felhelyezése után a mentőápoló az ágyhoz rendszeresített biztonsági övvel rögzítette a lábait és felsőtestét. Ezt követően a r. főtörzsőrmester elhagyta a mentőautót, és a r. zászlós karhatalmi segítséget nyújtva a kórházba kísérte a panaszost. A panaszos a kényszerítő eszköz alkalmazása közben a rendőrök neveit ismételte, és azt mondta: nem fogják ezt megúszni, hogy így bánják vele, hogy megbilincseltek és lekötözték.

A r. főtörzsőrmester a kényszerítő eszköz alkalmazásának körülményeiről úgy nyilatkozott, hogy mindketten körültekintőek voltak a panaszossal szemben, mivel náluk jóval gyengébb fizikumú volt, életkora és neme alapján.

A r. főtörzsőrmester a mentőautóból kiszállva, annak félig nyitva levő oldalajtóját teljesen becsukta, hogy az esetleges járókelők ne láthassák, kivel szemben intézkedtek. Ekkor az utcán csak a két hozzátartozó volt, akik meg is köszönték az intézkedést, illetve azt is, hogy a rendőr becsukta az oldalajtót.

A r. főtörzsőrmester az ezt követő intézkedésről nyilatkozni nem tud, mert a nyomozók kiérkezéséig a helyszínen maradt biztosítani. A lakásba belépve benn volt a panaszos édesapja és bement a panaszos két hozzátartozója is. A rendőr bemutatkozott az édesapának is és közölte vele is, hogy miért van a helyszínen. Elmondta, hogy forrónyomos rendőrök fognak még érkezni, helyszíni szemlét fognak tartani. Ezt követően a r. főtörzsőrmester megkérdezte, hol vannak a bevett gyógyszerek dobozai. Megmutatták neki, hogy az előtérben elhelyezett kukában vannak. A rendőr azokat gumikesztyűben kivette és megkérdezte, hogy ráteheti-e a kuka melletti cipőtárolóra, amelyre igenlő választ adtak. Ezt követően a helyszínt biztosította a rendőr a nyomozók kiérkezéséig.

c) A helyszíni szemlebizottság r. főhadnagy vezetőjének a jelentése az előzményeket (amikről a r. főtörzsőrmester tájékoztatta őket) az Állásfoglalás II. A. rész 10) a)-b) pontjaiban foglaltakkal egyezően tartalmazza (a begyógyszerezett, alkoholos leheletű személy nem hajlandó magát alávetni az orvosi ellátásnak, indultatos, agresszív magatartást tanúsított).

Forrónyomos szolgálat teljesítése során, 2016. november 27-én 21 óra 20 perckor jelent meg a helyszínen közigazgatási jogkörben folytatott szemle foganatosítása céljából a szemlebizottság. A helyszín átvételét követően az ingatlanban a panaszos édesapja és a testvére tartózkodott, a panaszost már a mentő elszállította.

A hozzátartozóknak a rendőrök a Szolgálati Szabályzat 5. §-ában előírtak alapján bemutatkoztak, azonosították magukat, illetve tájékoztatták őket, hogy az előzmények miatt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 56. § (1) bekezdésnek megfelelően, a kriminalisztika ajánlásainak betartásával helyszíni szemlét foganatosítanak. Részletesen elmondták, hogy a bűnügyi technikus milyen feladatokat fog elvégezni, illetve a szemlebizottság vezetője a látottakat, és az elvégzett cselekményeket jegyzőkönyvben rögzíti, saját kézírásával. Az elmondottakat a jelenlevők tudomásul vették.

Az édesapa életkorára, illetve lelkiállapotára tekintettel a panaszos testvére volt a szemlével érintett személy. Mindketten mindvégig együttműködők, segítőkészek voltak, de a panaszosra vonatkozó kérdésekre nem tudtak válaszolni, tekintettel arra, hogy a testvér nincs jó viszonyban vele, az édesapa pedig nem rendelkezett sok információval a lánya életvitelére vonatkozóan, illetve a lakást is megsztottan használják (azt a jegyzőkönyvben is rögzítették).

A helyszíni szemlét 21 óra 30 perckor kezdte meg a szemlebizottság, és az utcáról haladtak a lakásba, a két személy pedig mindvégig közreműködő volt. A helyszíni szemle 23 óra 44 percig zavartalanul haladt, amikor is a lakásba megérkezett a panaszos, kezében a kórházban kapott ambuláns lappal (annak tartalmát a bűnügyi technikus fényképen rögzítette). Az ambuláns lap szerint 40 szem Xanax-ot vett be a panaszos, mert pihenni akart, öngyilkossági szándéka nem volt, illetve egy pohár bort is elfogyasztott. Rajta külsérelmi nyom nem volt látható. A panaszos ingerülten érkezett, indulatosan beszélt a bizottság tagjaival, valamint édesapjával és testvérével is, vitatta a helyszíni szemle lefolytatásának szükségességét.

A rendőrök neki is azonosították magukat, illetve tájékoztatták, hogy helyszíni szemlét foganatosítanak, az előzmények alapján, illetve közölték, hogy nem fog sokáig tartani és hamarosan tud majd pihenni, mert a panaszos szemmel láthatóan ingerült, fáradt és zavart volt. Tájékoztatták a panaszost arról is, hogy azért a testvére a szemlével érintett személy, mert ő nem tartózkodott otthon, illetve édesapját nem akarták bevonni életkora, illetve a miatta kialakult rossz lelkiállapota miatt.

A panaszos végig indulatosan beszélt, a gyógyszerek lefoglalásának ténye ellen emelt hangon, ingerülten reagált, ezért – tekintettel az említett körülményekre – együttműködésre kérték. Lelkiállapotára figyelemmel, megfelelő hangnemben megkérték, hogy ha nem tud együttműködni, akkor távozzon a szobából, majd mivel nem volt hajlandó a rendőrök kérésének eleget tenni, ezért a szemlével érintett testvérét és édesapját is felkérték, hogy segítsenek abban, hogy a panaszos ne akadályozza a munkájukat. Majd, mivel ez sem vezetett eredményre, ezért felszólították a panaszost, hogy távozzon a szobából, amire azt válaszolta, hogy „akkor inkább elmegy sétálni”. A panaszos 2016. november 28-án 0 óra 11 perckor elment a lakásból, majd 0 óra 23 perckor vissza is érkezett oda.

A panaszost a rendőrök tájékoztatták, hogy az üres gyógyszeres leveleket, illetve azon gyógyszeres leveleket, amelyek még gyógyszert tartalmaznak, szükséges lefoglalni, tekintettel arra, hogy az esetleges elkövetésnek az eszközei lehetnek, ezért azok lefoglalása szükséges és indokolt. A panaszos erre ingerülten reagált.

A jelentés részletesen felsorolja, hogy melyik helyiségben miről készített a bűnügyi technikus fényképfelvételeket, illetve rögzítette azokat a tárgyakat eredetben. Ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekintett. A Betaloc gyógyszer tekintetében a panaszos elmondta, hogy vérnyomás csökkentésére szedi, amiből aznap már bevett, illetve elmondta, hogy van nála recept és ki tudja váltani a következő napi adagját is.

A helyszíni szemle jegyzőkönyvét 2016. november 28-án 0 óra 28 perckor zárták le, amit a jelenlevők aláírásukkal hitelesítettek.

A rendőrök elmondták a panaszosnak, hogy az eset kapcsán közigazgatási hatósági eljárás indul, amelynek keretében szükségessé válik tanúkénti meghallgatása, amit tudomásul vett. jelezte, hogy a jegyzőkönyvből szeretne azonnal másolatot kapni, amivel kapcsolatban tájékoztatták, hogy az átgépelést követően erre lehetősége lesz az eljárásban. A r. főhadnagynak arról nincs tudomása, hogy a panaszos az eljárásban végül jelezte-e jegyzőkönyv másolatának kérését.

A panaszos a rendőrök ott tartózkodása alatt néha indulatos volt, kötekedő, olykor zavart és lelassult, ezért azt tanácsolták neki, hogy fekdjön le pihenni, a testvérét pedig megkérték, hogy ha teheti, maradjon éjszakára az édesapjkkal, az őt ért sokkhatás miatt.

d) A helyszíni szemlebizottság r. hadnagy technikusának a jelentése az előzményeket (amikről a r. főtörzsőrmester tájékoztatta őket) szintén az Állásfoglalás II. A. rész 10) a)-b) pontjaiban foglaltakkal egyezően tartalmazza (a begyógyszerezett, alkoholos leheletű személy nem hajlandó magát alávetni az orvosi ellátásnak, indulatos, agresszív magatartást tanúsított).

Forrányomos szolgálat teljesítése során, 2016. november 27-én 21 óra 20 perckor jelent meg a helyszínen közigazgatási jogkörben folytatott szemle foganatosítása céljából a szemlebizottság. A helyszínt 21 óra 25 perckor vették át. A jelentés a r. főhadnagy nő jelentésével [Állásfoglalás II. A. rész 10) c) pont] lényegét tekintve megegyezik.

A r. hadnagy is megjegyezte, hogy a panaszos már a lakásba érkezésekor ingerült volt, indulatosan beszélt a bizottság tagjaival, valamint édesapjával és testvérével is, illetve indulatosan reagált a helyszíni szemle folytatásának tényére is, annak szükségességét vitatta. Átadta a zárójelentést, annak igazolásául, hogy nem akart öngyilkos lenni, ezért szükségtelen szemlét végrehajtani. A Betaloc gyógyszer lefoglalásának ténye ellen emelt hangon, ingerülten reagált.

A panaszos ezen magatartása miatt vele higgadtan, nyugodtan, udvarias hangnemben – lelkiállapotára különös figyelmet fordítva – együttműködésre kérték, de annak nem tett eleget. Ezért – szintén figyelemmel a változékony hangulatára és lelkiállapotára is, udvarias hangnemben – felszólították a rendőrök, hogy ha nem együttműködő, távozzon a helyiségből. A r. hadnagy jelentésében szintén nyilatkozott arról, milyen tájékoztatást adtak a panaszosnak az eljárással kapcsolatban.

Az ügy miatt indult közigazgatási hatósági eljárás előadója szintén a r. hadnagy volt, aki beszámolt arról a jelentésben, hogy az eljárás során tanúként hallgatta meg a panaszos testvérét. A testvér elmondta, hogy a panaszos nem volt hajlandó a mentősökkel együttműködni, ezért a mentőszolgálat értesítette a rendőrséget. A tanú a panaszos öngyilkossági szándékáról nem tud, és korábban nem volt hasonló kísérlete vagy kijelentése. A r. hadnagy az eljárás során több alkalommal megkísérelte a panaszost mobiltelefonján elérni, hogy kihallgatása céljából időpontot egyeztessen vele, azonban azok nem vezettek eredményre. Végül 2016. december 22-én történt meg a tanúkénti

meghallgatása. Akkor előadta, hogy nem volt öngyilkossági szándéka. A meghallgatását követően, az eljárás során a helyszíni szemle jegyzőkönyvből nem kért másolatot, csak a kihallgatási jegyzőkönyvből. A r. hadnagy tájékoztatta az iratmásolat kiadásának törvényes menetéről. A tájékoztatást tudomásul vette, majd közölte, hogy az illetékbélyegek beszerzését követően igényt tart rá. A panaszos azonban később nem jelentkezett az iratok kiadása és átvétele céljából.

11) A Testület továbbította a panaszos 2016. december 22-én történt tanúkenti meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvet.

A panaszos előadta, hogy 2016. november 27-én az egész nap folyamán kb. 8-10 szem Xanax-ot vett be. rendszeresen szedi a gyógyszert, de általában nem vesz be ilyen mennyiséget, csak lefekvés előtt egy szemet. A háziorvosa szokta neki felírni a gyógyszert.

A panaszos soha nem állt és a kihallgatás időpontjában sem áll pszichiátriai kezelés alatt. A gyógyszer felírására azért volt szükség, mert korábban egy orvosi hiba miatt újra kellett éleszteni, azt követően pedig nagy mennyiségű szteroidot kapott, ami viszont vérnyomás ingadozást eredményezett. A tünetek enyhítésére írták fel első ízben a Xanax-ot, amit 2009 óta szed.

A kérdéses napon azért vett be nagyobb mennyiségű gyógyszert, mert pszichésen ki volt fáradva munkája, édesapja betegsége miatt, illetve aznap egy rossz hírt is kapott egy barátját illetően. Öngyilkossági szándéka nem volt, és azóta sincs. Az üres gyógyszeres levelek korábbról halmozódtak fel, nem aznap vette be a hiányzó szemeket. Az ambuláns lapon feltüntetett 40 szem gyógyszer nem fedti a valóságot, de az orvos a kórházban már eleve ezt kérdezte. A panaszos a 8 szemtől is kábulttá vált.

A panaszos megjegyezte, hogy a kórházban vért is vettek tőle, a gyors teszt sem mutatott ki ilyen túlzott gyógyszerfogyasztást.

Mivel a panaszos a 8 szem tablettától már nem érezte jól magát, és pánikba is esett, azért értesítette az ügyeletet a rosszullete miatt. Ez után azonban a mentősök jöttek ki hozzá. A mentősök nem is vizsgálták meg a lakásban, hanem egyből kórházba akarták vinni, ezért mondták, hogy menjen ki a mentőautóba. A panaszos csak annyit szeretett volna, ha a lakásban vizsgálják meg, ezért nem volt együttműködő.

A gyógyszerfogyasztás előtt, amikor főzött, akkor öntött pohárba bort, amiből kb. fél deciliter maradt meg, és azt itta meg. Azt követően, a gyógyszerfogyasztásig már nem ivott alkoholt.

12) A Sz-i Rendőrkapitányság r. ezredes vezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás II. A. rész 2)-11) pontjaiban ismertetettekhez képest az alábbi többletinformációt tartalmazza.

a) A panaszossal szembeni rendőri intézkedésre az Országos Mentőszolgálat diszpécserének bejelentése alapján került sor (a panaszos nagyobb mennyiségű, a bejelentés alapján 55 darab Xanax nyugtatót vett be, és nem volt hajlandó magát alávetni a mentők ellátásának). Az intézkedést az Rtv. 37. §-ának b) pontja alapján fogantatosították. Az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal az intézkedés okát és célját azaz, hogy vesse alá magát a mentők ellátásának saját élete és egészsége érdekében.

b) Az intézkedésben részt vett rendőrök jelentésükben rögzítették, hogy az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel és bemutatkozással kezdték meg, majd közölték a helyszínre érkezésük és az intézkedésük célját.

c) Bilincset a rendőrök az Rtv. 48. §-ának c) pontja alapján alkalmaztak. A bilincs alkalmazásának az volt az indoka és célja, hogy a panaszos a mentőt el akarta hagyni, a mentő ápolót ennek céljából eltolta magától, a mentősök ellátását meg akarta tagadni. A testi kényszert csak a bilincselés idejére alkalmazták a panaszossal szemben a mentőkocsiban, ahol az egész intézkedés zajlott.

d) A r. zászlós és a r. főtörzsőrmester nem beszéltek a panaszossal csúnyán és lekezelő módon, őt nem bántalmazták.

e) A panaszos által lakott ingatlanban a Ket. 56. §-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően, a kriminalisztika ajánlásainak betartásával helyszíni szemlét foganatosítottak, melynek során a panaszost tájékoztatták, hogy az üres gyógyszeres leveleket, illetve azon gyógyszeres leveleket, amelyek még gyógyszert tartalmaznak, szükséges lefoglalni, tekintettel arra, hogy az esetleges elkövetésnek az eszközei lehetnek, ezért azok lefoglalása szükséges és indokolt. A panaszos erre ingerülten reagált. Tekintettel arra, hogy az említett törvényhely alapján folytatták le a szemlét, így házkutatásról, illetve lefoglalásról szóló határozat az ügyben nem készült. A lefoglalás tényét a szemléről készített jegyzőkönyvben – a Ket. 50/A. §-ának (1) bekezdése alapján – dokumentálták. Tekintettel arra, hogy azok később tárgyi bizonyítási eszközök lehetnek a lakásban, a megtalált üres, illetve megbontott gyógyszeres leveleket, dobozokat lefoglalták attól függetlenül, hogy azok naponta szedett gyógyszerek voltak-e. Az intézkedésben részt vevő rendőrök jelentése szerint kellő körültekintéssel jártak el, amikor a panaszost nyilatkoztatták, hogy a lefoglalt gyógyszereket a következő napon pótolni tudja.

B.

Az O.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr és Őrszolgálati Alosztály két járőre, egy r. törzsőrmester nő és egy r. őrmester jelent meg a Kórházban.

1) A r. törzsőrmester nő az esettel kapcsolatban jelentést készített.

Előadta, hogy a szolgálata teljesítése során, 2016. november 27-én 20 óra 30 perckor a szolgálatirányító parancsnok utasítására megjelent a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályán, mivel a Sz.-i Rendőrkapitányság közigazgatási területéről mentővel szállították a panaszost a kórházba, és az őt a mentőkocsiban kísérő sz.-i rendőrnek szüksége lehet segítsége. A helyszínre érve a Sz.-i Rendőrkapitányság r. zászlósa fogadta, aki elmondta, hogy a panaszos öngyilkossági szándékkal nagyobb mennyiségű gyógyszert vett be, ezért volt szükség a mentősök intézkedésére. A panaszos sem az ellátására érkező mentősökkel, sem az emiatt kiérkező rendőrökkel nem volt hajlandó együttműködni. A panaszos nem akart a mentőbe beszállni, a kezeivel folyamatosan hadonászott, így bilincselése szükségessé vált.

A r. törzsőrmester nő kiérkezésekor még a panaszos kezén volt a bilincs, előre helyzetben.

Jelentése szerint kiérkezésekor már megkezdődött a panaszos orvosi ellátása, annak során a r. zászlós a bilincset eltávolította a kezéről, mivel már lenyugodott. A r. zászlós ezt követően távozott a kórházból. A r. törzsőrmester jelenlétében a panaszos nem viselkedett agresszíven, azonban láthatóan zavart volt és lassan beszélt.

A panaszos ellátását végző ügyeletes orvos a r. törzsőrmester nő kérdésére azt válaszolta, hogy mivel a panaszos nyugodt és együttműködő, ezért nincs szükség rendőri jelenlétre. A közlés alapján a r. törzsőrmester nő a kórházból eltávozott.

A rendőr továbbá úgy nyilatkozott, hogy rendőri intézkedést nem foganatosított a panaszossal szemben, vele nem kommunikált, leszámítva azt, hogy érkezésekor és távozásakor a jelenlévőknek a napszaknak megfelelően köszönt.

A r. törzsőrmester nő mellett jelen volt járőrtársa, a r. őrmester is.

2) Az O.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának r. törzsszázlós szolgálatirányító parancsnokának hivatalos feljegyzése azt tartalmazza, hogy 2016. november 27-én 20 óra 20 perckor szolgálati mobiltelefonon segítséget kért a Sz.-i Rendőrkapitányság r. főtörzsszázlós szolgálatirányító parancsnoka, amely szerint Sz. belterületén a járőrei intézkedés alá vonták a panaszost, aki öngyilkossági szándékkal Sanax-ot vette be. A rendőri intézkedés során vele szemben bilincse alkalmaztak, és egy rendőr kíséri mentővel a Kórházba. Amennyiben a kórházban esetleges segítségre lenne szüksége, legyen ott járőr. Ez alapján a szolgálatirányító parancsnok a helyszínre irányította a r. törzsőrmester nőt és a r. őrmestert, akik a helyszínre érkezést követően jelentették, hogy a panaszos teljesen megnyugodott, az ügyeletes orvos elmondása szerint rendőri segítségre nincs szükségük.

3) Az O.-i Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele a r. törzsőrmester nő jelentésében foglaltakat (Állásfoglalás II. rész B. 1) pont) lényegileg megismétli, azzal, hogy az orvos közlése alapján a r. törzsőrmester nő és járőrtársa a kórházból eltávozott. A tájékoztató levél tartalmának további ismertetésétől a Testület ugyanakkor eltekintett.

III.

1) A panaszos sérelmezte, hogy rosszullete miatt az orvosi ügyeletet hívta, azonban orvos helyett a mentőszolgálat érkezett hozzá, akik igen erőszakosan viselkedtek, a lakás ajtaján dörömböltek az ajtón, emelt hangon beszéltek. Amikor pedig a panaszos beszállt a mentőautóba, leteperték és a hordágyra szíjazták, közben pedig folyamatosan kiabáltak vele.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, azok közül is csak azok, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy az Országos Mentőszolgálat dolgozói szakmai utasítások és normák alapján jártak el, illetve azoknak hogyan tettek eleget. A Testület továbbá a mentőszolgálat dolgozóinak hangneme és bánásmódja tekintetében sem jogosult érdemi vizsgálatot folytatni.

2) A panaszos sérelmezte a gyógyszerei lefoglalását, azt, hogy felszólították: ne akadályozza az eljárás lefolytatását. Panaszolta továbbá, hogy nem kapott másolatot a jegyzőkönyvből.

A Testület hatáskörébe az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. jelen esetben a panaszos által sérelmezett cselekményekre a Ket. szabályai az irányadók.

A Testület a fentiek alapján, hatáskörének hiányában nem jogosult érdemben foglalkozni a panasz felsorolt részeivel. Ugyanakkor az alábbiakra hívja fel a panaszos figyelmét.

a) A szemlét a rendőrök Ket. 56. §-a alapján foganatosították. A hivatkozott törvényhely szerint: ha a tényállás tisztázására ingó, ingatlan (a továbbiakban együtt: szemletárgy) vagy személy megtekintése vagy megfigyelése szükséges, a hatóság szemlét rendelhet el. Szemlét a hatóság ügyintézője, a hatóság által kirendelt szakértő, illetve jogszabály alapján erre felhatalmazott más személy végezhet, aki jogosultságát a szemle során - az 57. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel - köteles igazolni. Jogszabály a szemle lefolytatásához a szemlét végző személy részére megbízólevél kötelező használatát rendelheti el. Az 57. § szerint a szemletárgy birtokosát és az 56. § (1) bekezdésében meghatározott személyt (a továbbiakban együtt: szemletárgy birtokosa) a szemléről - kivétellel - előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az értesítésnek tartalmaznia kell a szemletárgy birtokosának személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást. Az értesítést - ha az ügy körülményeiből más nem következik - úgy kell közölni, hogy azt a szemletárgy birtokosa legalább öt nappal korábban megkapja. Ha az előzetes értesítés a szemle eredményességét veszélyeztetné, a szemletárgy birtokosát a szemléről annak megkezdésekor szóban kell tájékoztatni. Ha a szemle megkezdése előtti tájékoztatás veszélyeztetné annak eredményességét, a hatóság a szemle befejezésekor átadja vagy haladéktalanul megküldi a szemletárgy birtokosának a jegyzőkönyv egy példányát. A szemletárgy birtokosának távolléte nem akadály a szemle megtartásának. Jogszabály meghatározott ügyekben előírhatja, hogy a szemle csak akkor kezdhető meg, ha a szemletárgy birtokosa vagy alkalmazottja, meghatalmazottja, ezek hiányában hatósági tanú jelen van. Az 57/A. § szerint főszabályként a szemlét a megfigyelni kívánt tevékenység folytatása idején, nem székhelyként bejelentett magánlakásban pedig munkanapon 8 és 20 óra között lehet végezni, ez alól kivétel, ha a szemle sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé. A szemlét úgy kell végezni, hogy az a szemletárgy birtokosának munkáját, a rendeltetészerű tevékenységet lehetőleg ne akadályozza. Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet veszélye miatt, továbbá közrendvédelmi, közbiztonsági, illetve törvényben meghatározott más fontos okból a szemle haladéktalanul megtartható. A szemle során a szemlét végző személy a hatásköre gyakorlásának keretei között a megfigyelni kívánt területre, építménybe és egyéb létesítménybe beléphet, ott a szemle tárgyával összefüggő bármely iratot, tárgyat vagy

munkafolyamatot megvizsgálhat, a szemletárgy birtokosától és a szemle helyszínén tartózkodó bármely más személytől felvilágosítást kérhet, a helyszínről, a szemletárgyról, folyamatokról fényképet vagy kép- és hangfelvételt készíthet, mintavételt eszközölhet, továbbá egyéb bizonyítást folytathat le.

b) A szemlebizottság jogszerűen hívta fel a panaszost arra, hogy legyen együttműködő a hatósággal és ne akadályozza az eljárás lefolytatását. A Ket. 57/B. §-ának (4) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a helyszíni szemlére életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzetben, azonnali intézkedés érdekében van szükség, illetve, ha ezt törvény más fontos okból megengedi, a helyszíni szemlét a hatóság a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával, az ott tartózkodó személyek akarata ellenére is megtarthatja, továbbá a (3) bekezdés szerint a szemle megtartását vagy eredményes lefolytatását akadályozó személy eljárási bírsággal sújtható.

c) A szemle eredményeként az ott talált gyógyszereket lefoglalták a Ket. 50/A. §-a alapján. Az idézett törvényhely szerint az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság a tényállás tisztázása érdekében jogosult valamely dolog birtokának a birtokos rendelkezése alóli elvonására (a továbbiakban: lefoglalás), ha a tényállás másként nem tisztázható vagy az jelentős késedelemmel járna, vagy a lefoglalás mellőzése a tényállás tisztázásának sikerét veszélyeztetné. A lefoglalás foganatosítására a szemle szabályai irányadóak azzal, hogy a szemletárgy birtokosára vonatkozó szabályokat a lefoglalt dolog birtokosára kell alkalmazni. A lefoglalást elrendelő, valamint a lefoglalás megszüntetése iránti kérelmet elutasító végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. A fellebbezésnek a végzés végrehajtására főszabályként nincs halasztó hatálya. A lefoglalást a hatóság megszünteti, ha az elrendelésének oka megszűnt, a hatóság az eljárást megszüntette, vagy az ügy érdemében döntést hozott. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a tényállás tisztázásához a továbbiakban már nem szükséges lefoglalt dolgot nyolc napon belül ki kell adni annak, akitől azt lefoglalták.

A lefoglalásról a Ket. 39. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján jegyzőkönyv készül. Jelen esetben is ez így történt, kézírással készítették el, amit később vittek gépbe, ezért a panaszos csak utóbb, a közigazgatási hatósági eljárás keretében kérhetett arról a dokumentumról is másolatot. A Ket. 68. §-a kimondja, hogy az ügyfél az eljárás bármely szakaszában betekinthez az eljárás során keletkezett iratba. A 69. § (5) bekezdése értelmében továbbá az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy másolatot kérhet.

IV.

A.

A panaszos a Sz.-i Rendőrkapitányság vonatkozásában az alábbiakat panaszolta. A mentőautóban vele szemben intézkedő, illetve később a szemlét folytató rendőrök nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek. Sérelmezte a foganatosított biztonsági intézkedést. Panaszolta továbbá a kényszerítő eszközök előzetes figyelmeztetés nélküli alkalmazását, és a bilincselés módját, ezen túlmenően a rendőri hangnemet és bánásmódot.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a Sz.-i Rendőrkapitányság rendőreinek fellépése és intézkedései érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikke szerint személyi szabadsághoz való jogát, VI. cikkében foglalt magán- és családi élet, otthon tiszteltben tartásához való jogát, a XX.**

cikkében írt egészséghez való jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a Sz.-i Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A panaszbeadvány szerint a panaszos rosszullete miatt hívta otthonába az orvosi ügyeletet, de a mentőszolgálat érkezett meg, amelynek munkatársai erőszakosan viselkedtek vele, és a mentőautóban beszálló panaszost a hordágyra szíjazták, közben pedig a rendőrséget értesítették. Állítása szerint 8-10 szem nyugtatót vett be.

A rendőrségi dokumentumok szerint az Országos Mentőszolgálat diszpécser a 107-es segélyhívó számon bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére arról, hogy a begyógyszerezett panaszos nem hajlandó a mentősökkel menni, illetve magát alávetni az orvosi ellátásnak. Nagy mennyiségű gyógyszert vett be a panaszos és alkoholt fogyasztott, ami a mentőápoló véleménye szerint az emberi életre veszélyes.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 19. pontja alapján a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében ellátja a segélyhívó számok fogadásából eredő feladatokat. Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdés a) pontja szerint a rendőrség a feladatának ellátása során együttműködik az állami és a helyi önkormányzati szervekkel, a civil szervezetekkel és a gazdálkodó szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Jelen ügyben az Országos Mentőszolgálat diszpécser a 107-es segélyhívó számon kért segítséget a begyógyszerezett panaszos kórházba szállításában. A kérkező rendőrök az adatgyűjtés során megállapították, hogy a panaszos életre káros mennyiségű gyógyszert vett be, illetve alkoholt is fogyasztott, ami miatt az egészségügyi intézménybe történő szállítása elkerülhetetlen. A panaszos önszántából nem akart a kórházba menni, ezért kérték, hogy karhatalmi segítséggel tudják őt orvoshoz vinni.

A Testület megítélése szerint az Országos Mentőszolgálat diszpécser által tett bejelentés a rendőrség számára intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy sem a mentőautóban vele szemben intézkedő rendőrök, sem a szemlét folytató rendőrök nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek: köszönés, bemutatkozás, az azonosító szám közlése nélkül intézkedtek. A szemlét foganatosító rendőröktől megkérdezte az intézkedés okát, felszólították: távozzon a lakásból, ha nem együttműködő.

a) Az Rtv. 20. §-a szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentebb meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület rámutat arra, hogy az Rtv. 20. §-ában rögzített követelmények azért bírnak különös jelentőséggel az intézkedés alá vont személy jogérvényesítési képessége szempontjából, mert csak abban az esetben gyakorolható érdemben a panasztételi jog, ha az intézkedéssel érintett személy az intézkedés okára, alapjára és az intézkedést foganatosító személy kilétére nézve birtokában van a valós és releváns információknak. Ugyanis ezek hiányában nincs azzal tisztában, hogy ki ellen kell benyújtani a panaszát, nem tudja megfelelően megítélni a vele szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét és nem tud adott esetben hatékonyan érvelni az intézkedés jogszerűsége ellen sem. Ezeket a szabályokat, amelyek lehetővé teszik az intézkedő rendőr azonosítását, illetve a panaszjog gyakorlását, a Testület gyakorlatában garanciális jelentőségűnek tartja – elsősorban a közhatalom gyakorlásának megfelelő kontrolljára és az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított panaszjogra tekintettel.

b) Az Országos Mentőszolgálat bejelentése alapján kikerkezett rendőrök elsődleges jelentései a panaszolt mulasztás tekintetében nem tartalmaznak információt. A r. főtörzsőr-mester az utólag készített jelentésében úgy nyilatkozott, hogy elsőként a panaszos rokonaival beszélt, akiknek bemutatkozott (név, rendfokozat, jelvénytípus szerint), majd, amikor a mentőben levő panaszoshoz ment, neki is közölte nevét, rendfokozatát és jelvénytípusát. A r. zászlós utólagos jelentésében szintén úgy nyilatkozott, hogy mindketten közölték nevüket, rendfokozatukat, jelvénytípusukat, (illetve azt is, hogy azért vannak ott, hogy segítsenek az orvosi ellátásra szoruló beteg szállításában, illetve az okot adó körülmények felderítésében és tisztázásában).

A panaszos házában szemlét foganatosító rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy a panaszos hozzátartozóinak bemutatkoztak, azonosították magukat, amikor pedig a panaszos hazatért a rendőrök neki is azonosították magukat és tájékoztatták a szemle foganatosításáról, annak okáról, illetve közölték, hogy nem fog sokáig tartani a cselekmény.

Jelen esetben a panaszos előadása és a rendőrségi dokumentumokban foglaltak ellentmondásban vannak abban a tekintetben, hogy az azonosításra vonatkozó kötelezettségüket teljesítették-e az elsőként megjelenő, illetve később, a szemlét foganatosító rendőrök, illetve, hogy utóbb intézkedő rendőrök közölték-e az intézkedés tényét és célját. Ezt az ellentmondást a Testület további bizonyítási eszköz híján feloldani nem tudja.

A Testület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a hivatkozott rendőri kötelezettségek teljesítése tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A Testület vizsgálta a kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) alkalmazásának jogszerűségét, indokoltságát, illetve a bilincs alkalmazásának módját is.

A panaszbeadvány szerint az egyik rendőr rávetette magát, és előzetes figyelmeztetés valamint az ok közlése nélkül kezeit előre helyzetben megbilincselte. A legszorosabbra húzta a bilincset, és három ujját beakasztva, megfeszítve tartotta a panaszos kezeit a kórházba szállításig. A panaszos állítása szerint csuklói feldagadtak, véraláfutásosak lettek. A Testület rendelkezésére bocsátott orvosi dokumentum szerint ugyanakkor egyértelmű, a rendőri intézkedés időpontjához közeli, friss csontsérülés nem volt látható, a tapasztalt elváltozás esetleg régi trauma maradványtünete lehet.

a) Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése értelmében a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfelfejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

Az Rtv. 48. §-a tartalmazza a bilincs alkalmazásának lehetséges indokait. Ezen szakasz szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 41. §-a részletezi, annak (1) bekezdése példalózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának eseteit: a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása

nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

Az Rtv. 61. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet – ha az eset körülményei lehetővé teszik – előzetesen figyelmeztetni kell.

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése szerint a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását.

b) A vizsgált esetben a biztonsági intézkedésről végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés, a kapcsolódó parancsnoki vélemény, illetve a rendőri jelentések egybehangzóan azt tartalmazzák, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert, az Rtv. 48. §-ának c) pontja szerint (azaz szökés megakadályozása érdekében) bilincset alkalmaztak, ami a kórházba szállításig, 30 percen át tartott. A kényszerítő eszköz alkalmazása előtt figyelmeztetés történt, a panaszosnak sérülése nem keletkezett

Ténybeli indokként az agresszív, indulatos, ellenálló magatartást jelölték meg. A panaszos ellenszegülő viselkedése, illetve zavart állapota miatt fokozott óvatossággal jártak el vele szemben a rendőrök. Kiérkezve maguk is azt tapasztalták, hogy a panaszos kiabál, érzeték továbbá rajta, hogy alkoholt is fogyasztott. Félrelökte és taszigálta a mentőápolót, és ki akart szállni a mentőautóból.

A testi kényszer jelen esetben azt jelentette, hogy a panaszos mentőautóban levő ágyhoz rögzítése érdekében felé léptek, hogy ő hátra dőljön. A rendőri nyilatkozat szerint a panaszos kézzel-lábbal hadonászott, ezért a panaszos vállait hátratólta, hogy hátradőljön. Ily módon sikerült a mentőautóban levő ágyba fektetni, és az ahhoz rendszeresített biztonsági övvel rögzíteni a panaszos felsőtestét. Ezt követően történt meg a panaszos lábainak lefogása, illetve kezeinek előre helyzetben bilincselése.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján azt tartja életszerűnek, hogy a panaszos ellenálló magatartást tanúsított először a mentőszolgálat munkatársaival, majd pedig a rendőrökkel szemben. Tényként fogadta el a gyógyszerek hatása miatti zaklatott állapotot, illetve a panaszos által is elismert körülményt, hogy alkoholt is fogyasztott. A Testület megítélése szerint viselkedésével szemben mindenképpen szükségesnek, illetve arányosnak tekinthető, hogy testi kényszer alkalmazásával lefogták, illetve azt követően megbilincselték. A Testület álláspontja szerint ugyanakkor – az ön- és közveszélyes állapot miatt – a szökés megakadályozása mellett az Rtv. 48. §-ának a) pontja alapján is indokolt volt a bilincselés.

A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben a testi kényszer és a bilincs alkalmazása szükséges, és indokolt volt, amellyel nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

c) A kényszerítő eszköz alkalmazásának időtartama tekintetében a panaszos állítása és a rendőrségi dokumentumok egyezést mutatnak: a mentőautóban való rögzítéstől, illetve az elindulástól a kórházba megérkezésig tartott.

A Testület megítélése szerint a bilincs alkalmazás az időtartamát tekintve is arányosnak tekinthető, ami által nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

d) Az elsődleges jelentésekben az szerepel, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazása előtt előzetes figyelmeztetés történt. Mindkét rendőr úgy nyilatkozott, hogy felszólították a panaszost: amennyiben nem veti alá magát az orvosi ellátásnak, kényszerítő eszközt alkalmaznak vele szemben. A panaszost a mentőautóban kísérő r. zászlós továbbá jelentésében előadta, hogy többször felhívta a figyelmet, hogy az indulatos, agresszív viselkedést hagyja abba, ellenkező esetre kényszerítő eszköz alkalmazását helyezte kilátásba.

A bilincselést megelőző figyelmeztetés megtörténte tekintetében a Testület az ellentmondó bizonyítékok közül egyiket sem találta meggyőzőbbnek, ezért ebben a tekintetben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

e) A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszosnak sérülése a kényszerítő eszköz alkalmazása során nem keletkezett. A panaszost a mentőautóban kísérő r. zászlós jelentésében előadta, hogy a szállítás során, kb. félúton jelezte a panaszos, hogy szorítja a bilincs, akkor a rendőr lazított azon. Azért lett szorosabb egyébként a bilincs, mert a panaszos folyamatosan hadonászott kezeivel. A r. zászlós a bilincset középen a patentnél folyamatosan fogta, megakadályozva azt, hogy a panaszos magában, az őt ellátó ápolóban vagy a járműben kárt okozzon. A rendőr 3-4 percenként ellenőrizte az egyik ujjával a bilincs szorosságát, amikor pedig indokoltnak látta, lazított is rajta. A r. főtörzsőrmester a kényszerítő eszköz alkalmazásának körülményeiről úgy nyilatkozott, hogy társával együtt körültekintőek voltak a panaszossal szemben, gyengébb fizikumú, életkora és neme miatt.

A Testület a rendelkezésére álló, egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a bilincs alkalmazásának sérülést okozó módja tekintetében, ezért a panaszos testi épséghez való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A Testület a panaszossal szemben fogatosított biztonsági intézkedés jogszerűsége tekintetében az alábbiak szerint foglalt állást.

A biztonsági intézkedés végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszos elsődleges orvosi ellátása során a mentőápoló megállapította, hogy az elfogyasztott mennyiségű gyógyszer életre káros mennyiségű, ezért egészségügyi intézménybe történő szállítása elkerülhetetlen. A panaszos azonban nem akart elmenni önszántából a mentővel a kórházba, ki akart szállni a mentőkocsiból, agresszív, indulatos, ellenálló magatartást tanúsított, ennek okán kértek karhatalmi segítséget a kórházba szállításhoz.

Az Rtv. 37. §-a rendelkezik a biztonsági intézkedésről. Eszerint: a rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése, továbbá az államhatár védelme érdekében a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket; b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában; c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására; d) közterületen vagy nyilvános helyen – ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja – intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról; e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen, vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.

A Szolgálati Szabályzat 10. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén – az Rtv.

37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során – a helyszínen a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja, b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról, c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére, d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére, e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére, f) tájékoztatást ad a szolgálati előjáró utasítása szerint, g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére, h) a szükséges intézkedések megtétele mellett közreműködik a közforgalom számára nyitva álló létesítmény működésének felfüggesztése, valamint rendezvény félbeszakítása esetén a helyszínen tartózkodók biztonságos helyszínelhagyásának biztosításában.

Jelen esetben a rendőrség az Rtv. 37. §-ának b) pontját jelölte meg az intézkedés jogalapjaként, azaz az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban levő személy érdekében intézkedtek a panaszos orvosi vizsgálatáról, és közreműködtek az egészségügyi intézménybe történő szállításában. A biztonsági intézkedés oka akkor szűnt meg, amikor a panaszost átadták a kórház illetékes osztályán. A rendőrök az intézkedésükről jelentést tettek.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelését arra az álláspontra helyezkedett, hogy a biztonsági intézkedés foganatosítása, a panaszos egészségügyi intézménybe szállítása indokoltan történt, amellyel jogszerűen korlátozták személyi szabadsághoz való jogát, illetve emberi méltósághoz való joga nem szenvedett sérelmet.

5) A panaszos sérelmezte a rendőrök bánásmódját és hangnemét is. Állítása szerint „a fél utca összecsendült, olyan hangosak voltak.

A Testület a panasz ezen része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A Testület ehelyütt – az Rtv. 2. §-ának felhívása mellett – ismételten hivatkozik az arányosság követelményére is. (Rtv. 15. §)

Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó

mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. Állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panasz ezen része tekintetében a Sz.-i Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának két rendőre: egy r. zászlós (aki bekísérte a panaszost a kórházba) és a r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja, valamint az O.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsőrmester nője volt érintett.

A Sz.-i Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának két rendőre úgy nyilatkozott, hogy nem beszéltek a panaszossal lekezelően, csúnyán, indokolatlanul aránytalan bánásmódot nem alkalmaztak vele szemben, ellenkezőleg: kímélten jártak el. Az utcán csak a panaszos hozzátartozói voltak, járókelőt nem láttak a rendőrök. A r. főtörzsőrmester jelentésében továbbá úgy nyilatkozott, hogy a panaszos bilincselését követően, amikor a mentőautóból kiszállt, annak oldalajtóját teljesen becsukta, hogy az esetleges járókelők ne láthassák, kivel szemben intézkednek.

A Testület a panaszossal szemben intézkedő rendőrök hangneme, és bánásmódja tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának, illetve a magán- és családi élethez való jogának sérelme nem megállapítható.

B.

A panaszos az O.-i Rendőrkapitányság vonatkozásában azt panaszolta, hogy a kórházban, az orvosi vizsgálat során a rendőr nő sértő megjegyzést tett a panaszosnak.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy az O.-i Rendőrkapitányság rendőrének fellépése érintette a panaszosnak az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.**

A panaszbeadvány szerint a rendőr nő megjegyzést tett, a panaszosnak, miszerint „akkor biztosan mi [azaz a rendőrök] vagyunk hülyék”.

Az O.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsőrmester nője jelentésében előadta, hogy nem kommunikált a panaszossal, leszámítva a találkozáskor, illetve a távozásakor történő, napszaknak megfelelő köszönést.

A Testület a panasz ezen része tekintetében ismételt felhívja a figyelmet az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet az Etikai Kódex fentebb említett követelményeire is, valamint utal a korábbi állásfoglalásaiban megfogalmazottakra [Állásfoglalás IV. A. rész 5) pont]

A Testület az O.-i Rendőrkapitányság rendőrének hangneme tekintetében az ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

V.

A.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az Országos Mentőszolgálat bejelentése nyomán a Sz.-i Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedési kötelezettségük keletkezett, ami nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát. A biztonsági intézkedés jogszerű és indokolt volt, amely által a panaszos személyi szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozták a rendőrök, azzal az emberi méltósághoz való joga nem szenvedett sérelmet. A panaszossal szembeni kényszerítő eszköz alkalmazás jogszerű, szükséges, és arányos volt, ami miatt nem sérült az emberi méltósághoz való joga, míg a bilincselés módja tekintetében az ellentmondó bizonyítékok miatt az egészséghez való jog sérelme nem megállapítható. A panaszossal szemben tanúsított hangnem és bánásmód tekintetében az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt jogsérelem nem volt megállapítható.

B.

A Testület a panaszossal szemben tanúsított hangnem vonatkozásában az O.-i Rendőrkapitányság rendőre tekintetében – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt – a jogsérelem meg nem állapíthatóságáról döntött.

A panaszt a Testület – az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – átteszi az intézkedést foganatosító szervek vezetőihez.

Budapest, 2017. július 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET